

Sygnatura akt VI W 375/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 lipca 2015 roku

Sąd Rejonowy dla Wrocławia – Śródmieścia VI Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący SSR Paweł Chodkowski

Protokolant: Katarzyna Kraska

po rozpoznaniu w dniu 6 lipca 2015 roku

sprawy przeciwko E. K. córce R. i K. z domu J.

urodzoną (...) we W.

obwinioną o to, że

w dniu 09 października 2014 r. około godz. 17:40 we W. na parkingu wewnętrznym marketu budowlanego O. ul. (...) na wysokości posesji nr (...) kierując samochodem osobowym marki F. o nr rej. (...), nie zachowała należytej ostrożności podczas wykonywania manewru omijania oraz bezpiecznego odstępu od omijanego pojazdu, w wyniku czego uderzyła w zaparkowany samochód marki K. o nr rej. (...), do którego kierujący pakował zakupione rzeczy czym spowodowała zagrożenie bezpieczeństwa M. M..

tj. o czyn z art. 98 kw

I. uznaje obwinioną **E. K.** za winną czynu opisanego w części wstępnej wyroku, stanowiącego wykroczenie z art. 98 kw i za to na podstawie art. 98 kw wymierza jej karę grzywny w wysokości **300 (trzystu) złotych**;

II. na podstawie art. 624 § 1 kpk w zw. z art. 119 kpw zwalnia obwinioną od ponoszenia kosztów postępowania zaliczając je na rachunek Skarbu Państwa.

UZASADNIENIE

W toku przewodu sądowego ustalono następujący stan faktyczny:

W dniu 9 października 2014 roku, około godziny 17.00, na parkingu wewnętrznym marketu budowlanego O., przy ulicy (...) we W., doszło do zdarzenia z udziałem samochodu osobowego marki F. (...) o nr rej. (...), którego kierującym była E. K. oraz samochodu osobowego marki K. (...) o nr rej. (...), należącym do M. M..

E. K., zamierzając opuścić teren wewnętrznego parkingu, omijała swoim samochodem pojazd M. M., który pakował do jego wnętrza zakupiony towar.

Wykonując ten manewr, obwiniona uderzyła w otwarte drzwi samochodu marki K., powodując jego uszkodzenie - zarysowanie i zgniecenie tylnych, lewych drzwi.

Uczestniczące w zdarzeniu samochody stały zaparkowane równolegle do siebie, na wydzielonych, sąsiadujących ze sobą, miejscach parkingowych.

dowód:

zeznania świadka M. M. k.31-32 akt;

opinia biegłego z zakresu rekonstrukcji wypadków drogowych k. 37-42 akt,

zeznania J. D. k. 96 akt

notatka urzędowa k.4 akt;

E. K. nie przyznała się do popełnienia zarzucanego jej czynu. W złożonych wyjaśnieniach zaprzeczyła, aby uderzyła swoim pojazdem w stojący obok samochód. Przyznała jednak, że kiedy ruszała z miejsca, szeroko otwarte drzwi samochodu K. zahaczyły o jej samochód, przecierając jego bok.

Bezsporną okolicznością w rozpatrywanej sprawie jest, że do uszkodzenia pojazdów uczestniczących w zdarzeniu, doszło w momencie, gdy obwiniona ruszyła do przodu kierowanym przez siebie samochodem, opuszczając miejsce parkingowe, gdy pojazd pokrzywdzonego nadal był w bezruchu, zaparkowany na równoległym miejscu parkingowym.

To E. K. nie zachowała zatem szczególnej ostrożności i nie obserwując należycie sytuacji obok jej samochodu, doprowadziła do uszkodzenia uczestniczących w zdarzeniu pojazdów.

Biegły z zakresu rekonstrukcji wypadków drogowych wykluczył bowiem, aby powstała sytuacja, była następstwem samoistnego otwarcia drzwi samochodu K.. Analizując konstrukcję tego pojazdu, zabezpieczenia w jego drzwiach oraz warunki pogodowe z dnia zdarzenia stwierdził, że doszło do niego w związku z ruchem pojazdu obwinionej, nie zaś w konsekwencji rozwarcia drzwi samochodu K. w chwili, gdy obwiniona opuszczała miejsce parkingowe.

Te były otwarte wcześniej, a rolą E. K., która włączyła się do ruchu, było uczynienie tego w sposób bezkolizyjny.

Opinia biegłego jest rzetelna, jasna, pełna i zachowuje walor przydatności w niniejszym postępowaniu. Pozwala na zrozumienie wyrażonych w niej ocen i poglądów, a także sposobu dochodzenia do nich. Opinia ta nie zawiera wewnętrznych sprzeczności. Posługuje się logicznymi argumentami. O. nie można postawić zarzutu niejasności - nie można uznać jej wniosków końcowych za nielogiczne, niecisłe lub obwarowane takimi zastrzeżeniami, iż nie można ustalić, jaki ostatecznie pogląd przyjmuje biegły, a także, by sformułowana była tak zawile, że jest niezrozumiała, względnie, aby jej wnioski końcowe nie znalazły oparcia w badaniach opisanych przez biegłego. Opinia pozwala na zrozumienie wyrażonych w niej ocen i poglądów, a także sposobu dochodzenia do nich. Dowód z tej opinii jest przekonujący i zrozumiały dla sądu.

Opinii nie można postawić zarzutu niepełności - nie uwzględnienia, względnie pominięcia niezbędnych czynności badawczych, co ma wpływ na jej końcowe wnioski. Znajduje oparcie w zasadach wiedzy i doświadczenia życiowego. Biegły odniósł się do całości materiału dowodowego istotnego dla wydania opinii (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 9 października 1980 r., sygn. II KR 317/80, LEX nr 21883).

Sporządzona została przez biegłego z wieloletnim stażem i nie została skutecznie zakwestionowana przez żadną ze stron. Z tego względu stanowiła podstawę dokonanych przez Sąd ustaleń w zakresie rekonstrukcji kolizji drogowej.

Przy uwzględnieniu zatem treści opinii biegłego, korespondującej z zeznaniami M. M., którym Sąd dał wiarę, brak bowiem okoliczności, które mogłyby negatywnie wpłynąć na ocenę tego dowodu, Sąd uznał, że obwiniona dopuściła się zarzucanego jej wykroczenia z art. 98 kw.

Nagminność tego rodzaju wykroczeń (z udziałem kierujących pojazdami) na obszarze miasta, miejsce i czas jego popełnienia, rodzaj naruszonych zasad ruchu, to okoliczności, które Sąd miał na względzie wymierzając obwinionej karę grzywny.

Jest ona współmierna do stopnia jej zawinienia, uwzględnia jej sytuację materialną i pozwoleń na osiągnięcie celów kary tak w zakresie wychowawczego oddziaływania na obwinioną, jak i w płaszczenie społecznego jej oddziaływania. Uzmysłowi również obwinionej nieprawidłowość jej zachowania.

Orzeczenie o kosztach postępowania oparto o przepis art. 624 kpk w zw. z art. 119 kpw.